UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Cesaree palestine episcipus. Cap[itulum]. ix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

nus leui⁹. ¶ Tredecim⁹ effrē. ¶ Quartodecimus ioſeph. ¶ Quintodecimus ⁊ finis hoꝛum iudas. ¶ Poſt iſtos aūt cepit ex gētib⁹ in ibi eccleſia cōgregari: ſub helio adriano imperatore. Et prim⁹ quidē ex gentibus ipſius eccleſie ſacerdotiū ſuſcepit. Marcus martyꝛ ſimul ⁊ eṗs de quo ſupꝛa in eius paſſiōe actū eſt. xi. kal. nouēbꝛis. ¶ Secūdus ṽo ſucceſſit aſianus. ¶ Tertius publius. ¶ Quartus aūt maximus. ¶ Quītus ṽo fuit iulian⁹. ¶ Sextus caius. ¶ Septimus iulianus ſecundus. ¶ Octauus capithon. Nonus valēs. ¶ Decimus volitianus. ¶ Undecimus ſucceſſit narciſſus. De quo ſupꝛa actum eſt in geſtis eius iiij. kal. nouembꝛis: hi oēs pꝛefate hiſtoꝛie eccleſiaſtice libꝛo. v. ſucceſſiue ponunt. ¶ Duodecimus his ſucceſſit alexāder olim eṗs cappadocie de quo in eius legenda ſupꝛa. xv. kal. apꝛilis. Et hic martyꝛio coꝛonat⁹ eſt: vt de eo habetur eccl'iaſtice hyſtoꝛie libꝛo. vi. ¶ Tredecim⁹ ſucceſſit mazabanes. ⁊ de hoc eodē libꝛo. vi. ¶ Quartodecimus fuit hymeneus. ¶ Quintodecim⁹ zabdas: ⁊ de his libꝛo. vij. mētio fit. ¶ Decimuſſeptimus ſucceſſit cyrillus: de quo ſup. iiij. kal. februarij. ¶ Decimuſoctauus aūt ⁊ vltimus iohānes: de quib⁹ duobus in libꝛo. xi. mētio habetur. Et cū hoꝛum vltimo liber ipſe terminatur.

¶ De ſanctis Ceſaree paleſtine epiſcopis. Cap. ix.

Ceſarenſes epī illius videlicet ceſaree q̄ eſt in paleſtina: qui ī p̄fato eccl'iaſtice hyſtoꝛie libꝛo ſācti ponunt: ⁊ ſucceſſiue ſibi cōnumerant fuerūt quattuoꝛ. ¶ Prim⁹ quorū eſt theotiſtus: de quo habetur libꝛo. vi. ꝙ auditoꝛ fuit oꝛigenis: ⁊ vna cum ſancto alexādro hieroſolymc eṗo: omne pene vite ſue tempus ad audiendum ipſum mancipabāt: atq; ipſi ſoli diuinis ſcripturis ⁊ eccleſiaſtica doctrina ſumma magiſterij cōcedebāt. ¶ Secundus fuit domnus: qui poſt bꝛeue tempus defunctus eſt. Tertius theotignus qui etiam oꝛigenis auditoꝛ fuerat. Et de his duobus fit mentio libꝛo. vij. capitulo xviij. ¶ Quartus ſucceſſit agapius: qui multo laboꝛe: multaq; diligentia in gubernatione populi adhibita: ⁊ pꝛecipue erga indigētes paterna pꝛouidentia ferebatur. A quo et vir per omnia pꝛudentiſſimus vita eruditione ⁊ moꝛibus adoꝛnatus: pamphilus ipſi⁹ eccleſie pꝛeſbyter ſurrogatus eſt: vt habetur libꝛo. vij. eccleſiaſtice hyſtoꝛie, cap. xxviij.

¶ De ſanctis Laodicie epīs. Cap. x.

Laodicienſes ſcti epī q̄ ſanctoꝝ numero conſcribunt in pꝛemiſſo libꝛo. v. nominatim explicant. ¶ Primus quoꝛum fuit ſocrates. ¶ Scōs euſebius alexādrinus genere: qui in cā pauli ſamoſateni ad ptes ſyꝛie cū veniſſet: ꝙ eſſet ī ſcripturꝫ diuinis erudit⁹ a fratrib⁹ ſtudioſis velut theſaurus q̄dā repert⁹ vltra nuſꝗ abire p̄miſſus eſt: ſicut dionyſius ī epiſtolis ſuis ſcribit. ¶ Tertius huic ſucceſſit anatoli⁹: de quo ſupꝛa actū eſt in ei⁹ feſto. vi. idus martij. De his agit̄ lib. vij. c. xxvij. ¶ Quartus fuit ſtert⁹ eṗs. ¶ Quintus aūt ſucceſſit ſtephan⁹ qui nō fuit ſctūs. Nam de eo habetur: ꝙ licet eruditione ⁊ eloquētia pꝛioꝛibus nō inferioꝛ fuerit: ſed fidei virtute lōge diſſimilis: ſicut pſecutionis ignis pꝛobauit. Nihil enī philoſophie in neceſſitate tētationis oſtēdit. ¶ Sextus aūt ⁊ vltim⁹ qui ⁊ ſctūs noīat̄ theodotus vir: nō ſolum ṽbis: ſed rebus ⁊ virtutib⁹ oꝛnatus. Hic arte quidē medicus fuit. Sed ⁊ aīarum a dn̄o tranſlatus eſt in medicinā: vere incōparabilis: qui ſup omnes pene hoīes fide miſericoꝛdia ſtudio vigilātia atq; omnibus optimis inſtitutionibus claruit. In ſcripturis quoq; diuinis laboꝛem ꝗplurimū geſſit. Hic in pace quieuit. iij. non. nouembꝛis. Hec pꝛefato libꝛo ſeptimo. cap. xxviij.

¶ De ſancto modeſto cōfeſſoꝛe. Cap. xi.

Modeſtus cōfeſſoꝛ vita ⁊ doctrina apd̄ antiochiā claruit tp̄e marci antonij imperatoꝛis. Qui ī diuinis ſcripturis nō mediocriter erudit⁹ magnificēti⁹ ceteris aduerſus martionē hereticū: oēs ipſius deceptiōes ⁊ fallacias: retecto q̄ velabant̄ neq̄tie tegmine denudauit: ⁊ apud ipām vrbē in pace q̄euit. Sub ſeuero pꝛincipe humanitatꝫ debitū ſoluens. De hoc eccleſiaſtice hyſtoꝛie libꝛo quarto, cap. xxv.

¶ De ſcō muſano pꝛ̄ſbr̄o ⁊ cōfeſſoꝛe. Cap. xij.

Muſanus pꝛeſbyter ⁊ ꝯfeſſoꝛ apud alexādria eodē tp̄e claruit. Cui⁹ apl'ice fidei ⁊ ſane doctrie monimēta ad euſebiū ceſarie ecl'ez pueniſſe dn̄r. Ei⁹ etiā fert̄ libellus multa elegantia ſcript⁹ ad q̄ſdā frēs qui declinauerāt ad hereſim: q̄ dicit̄ encrati